

besparelser på uddannelsen, jf. i øvrigt mit svar på spørgsmål nr. S 768.

Spm. nr. S 770

Til undervisningsministeren (6/2 02) af:

Frode Sørensen (S):

»Kan ministeren forklare, hvad der i givet fald måtte have fået ministeren til at ændre mening om den fri ungdomsuddannelse i perioden november 2001 til januar 2002?«

Svar (14/2 02)

Undervisningsministeren (Ulla Tørnæs):

Jeg henviser til mine svar til spørgeren på spørgsmål nr. S 768 og S 769.

Spm. nr. S 771

Til undervisningsministeren (6/2 02) af:

Frode Sørensen (S):

»Kan ministeren forklare, hvorledes det kan være i overensstemmelse med citatet fra Venstres principprogram, »Der skal være uddannelsespladser til alle unge, der ønsker en uddannelse«, at ministeren fremsætter forslag til at afvikle den fri ungdomsuddannelse, som netop udtrykker mange unges ønsker om at sammensætte en uddannelse efter egne behov?«

Svar (14/2 02)

Undervisningsministeren (Ulla Tørnæs):

At der skal være uddannelsespladser til alle betyder ikke, at enhver ung frit skal kunne sammensætte sit eget uddannelsesforløb helt efter eget personligt ønske. Det betyder derimod, at en ung må vælge inden for de tilbud, der findes i uddannelsessystemet.

Med regeringens forslag om at afvikle den fri ungdomsuddannelse tilstræbes en forenkling af det system af uddannelsestilbud, der i øjeblikket tilbydes unge, der har svært ved at finde ind i og vej igennem de ordinære ungdomsuddannelser. Herudover ønskes det sikret, at flere unge så

hurtigt som muligt kommer videre i det ordinære uddannelsessystem eller kommer i beskæftigelse.

For de unge, der ikke umiddelbart har forudsætningerne for at gennemføre en ordinær ungdomsuddannelse eller finde beskæftigelse på almindelige vilkår, er der gode muligheder i uddannelsessystemet. Her kan jeg fremhæve produktionskolerne, erhvervsgrunduddannelsen (EGU), EUD-delkompetenceforløb og TAMU.

Mulighederne for, at flere unge kan gennemføre en kompetencegivende uddannelse, er dog blevet bedre, efter at både erhvervsuddannelserne (EUD) og social- og sundhedsuddannelserne (SoSu) for ganske nylig er blevet reformerede og gjort mere rummelige.

Spm. nr. S 653

Til socialministeren (30/1 02) af:

Villy Søvndal (SF):

»Hvordan vil ministeren sikre, at behovet for øjeblikkelig hjælp til stofmisbrugere, der ønsker behandling, dækkes, jf. ministerens interview med Jyllands-Posten den 29. januar 2002, hvor ministeren lover at sikre sådanne tilbud, hvad skønner ministeren, at det vil koste, og omfatter tilbuddet også hjælp til deres samlede sociale situation, herunder for eksempel bolig og arbejde?«

Svar (7/2 02)

Socialministeren (Henriette Kjær):

Narkotikarådet har i begyndelsen af januar 2002 udgivet en rapport om ventetid til stofmisbrugsbehandling. Rapportens anbefalinger tager udgangspunkt i, at stofmisbrug er en velfærdstruende situation for stofmisbrugeren. Derfor anbefaler rapporten, at der højst må gå 8 dage, fra en stofmisbruger henvender sig til behandlingssystemet, til der indkaldes til en første samtale. Herefter må der højst gå 4-6 uger, indtil et langsigtet behandlingsforløb påbegyndes. I den mellemtilfældige tid er det vigtigt, at stofmisbrugeren har en daglig kontakt til behandlingssystemet.

Regeringen vil til brug for de drøftelser, der skal finde sted i forbindelse med anvendelse af satspuljemidlerne fremlægge et forslag om ind-